

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่ยี่สิบสี่

นิมโรด เนบูคัดเนสซาร์ และเบลซัสซาร์

Jeff Pippenger

2023-12-19

หนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกันอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับที่พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน ก่อนที่เวลาของพระคุณจะสิ้นสุดลงเพียงเล็กน้อย การสำแดงของพระเยซูคริสต์ก็ถูกเปิดเผยออก.

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าพินิจถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ไว้เลย เพราะวาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสมม ก็ให้ผู้นั้นโสมมต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป และดูเถิด เรามาโดยเร็ว และบำเหน็จของเราอยู่กับเรา เพื่อจะประทานแก่ทุกคนตามการงานของเขา เราคืออัลฟาและโอเมกา เบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้แรกและผู้สุดท้าย วิวรณ์ 22:10-13

“กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก” ตามพระคัมภีร์

ซึ่งรวมถึงความจริงที่ว่าจุดจบของสิ่งหนึ่งย่อมถูกแสดงให้เห็นโดยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น

เน้นย้ำถึงความสำคัญของสามบทแรกแห่งพระธรรมดาเนียล

เพราะบทเหล่านั้นคือความจริงประการแรกที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือซึ่งเป็นพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์

พระเยซูทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา ดังนั้น จุดเริ่มต้นของหนังสือซึ่งเป็นพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์

จึงต้องเป็นภาพแทนของความจริงที่ถูกเปิดเผยในวาระสุดท้าย ดังนั้น ในระดับหนึ่ง

ความจริงที่ถูกเปิดเผยนั้นคือชาวประเสริฐนรินทร์ของทูตสวรรค์ในวิวรณ์ บทที่ยี่สิบสี่

การสำแดงของพระเยซูคริสต์ซึ่งได้รับการแนะนำไว้ในข้อแรกของวิวรณ์บทที่หนึ่ง

คือข่าวสารที่จะต้องถูกถ่ายทอดไปยังคริสตจักรทั้งหลายเมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว” และเวลาที่ “ใกล้เข้ามาแล้ว”

ในวิวรณ์บทที่หนึ่ง จะต้องเป็นเวลาเดียวกันกับเวลาที่ “ใกล้เข้ามาแล้ว”

ก่อนที่ช่วงเวลาแห่งพระคุณจะสิ้นสุดลงในวิวรณ์บทที่ยี่สิบสอง

วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่พระองค์

เพื่อสำแดงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ถึงสิ่งทั้งปวงซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า;

และพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มา

และทรงสำแดงสิ่งนั้นด้วยหมายสำคัญแก่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของพระองค์: ผู้ได้เป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า

และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์ และถึงสิ่งสารพัดซึ่งท่านได้เห็นนั้น ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน

และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น:

เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:1-3

ข่าวสารซึ่งเป็นข่าวสารสุดท้าย อันถูกแกะออกเพียงก่อนที่เวลาการทดลองจะปิดลง เมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว”

นั้น คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูของทูตสวรรค์องค์ที่สองและเสียงร้องเที่ยงคืน เป็นความจริงที่เชื่อมโยงกับ

“ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น” ของฟ้าร้องหึ่งเจ็ด เป็นการสำแดงของ “องค์ที่แปดซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ด” และสายด้ายท

องค์ที่ถักทอวิวรณ์ล้ำค่าเหล่านี้ทั้งหมดเข้าด้วยกันเป็นอาภรณ์อันงดงามแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์

ก็คือ “เจ็ดเวลา” อัน “ล้ำค่า” ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ดาเนียล บทที่หนึ่ง และต่อมาอีกครั้ง ดาเนียล

บทที่หนึ่งถึงบทที่สาม คือข่าวสารนั้น “ความลับ” แห่งบทที่สอง ก็คือข่าวสารนั้นเช่นกัน

บทที่หนึ่งของดาเนียลเป็นตัวแทนของชาวสารทศวรรค์องค์แรก และเช่นเดียวกับที่หมุดหมายเชิงพยากรณ์ทั้งปวงของชาวสารทศวรรค์ทั้งสามองค์ถูกแสดงไว้ในชาวสารทศวรรค์องค์แรกแห่งวีรณบทที่สิบสี่ หมุดหมายเชิงพยากรณ์ทั้งปวงของชาวสารทศวรรค์ทั้งสามก็ถูกแสดงไว้ในดาเนียลบทที่หนึ่งเช่นกัน

องค์ประกอบเหล่านี้คือกระบวนการทดสอบสามขั้น

ซึ่งในดาเนียลบทที่หนึ่งเป็นตัวแทนของการทดสอบด้านอาหาร อันตามมาด้วยการทดสอบทางสายตา

ซึ่งนำไปสู่การทดสอบซึ่ขาด บทที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์กับบทที่สองและบทที่สาม

เป็นตัวแทนของการทดสอบด้านอาหาร และบทที่สองเป็นการทดสอบทางสายตา

และบทที่สามเป็นการทดสอบซึ่ขาด ชาวสารทศวรรค์สามองค์แห่งวีรณบทที่สิบสี่

และดาเนียลบทที่หนึ่งถึงบทที่สาม เป็นพยานสี่ประการต่อกระบวนการทดสอบสามขั้นดังกล่าว

บทที่สี่และห้าของพระธรรมดาเนียลเป็นแนวประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง

แนวที่เกิดขึ้นจากทั้งสองบทนั้นประกอบด้วยแนวพยากรณ์ที่จำแนกได้อย่างน้อยหกแนว

หนึ่งในแนวพยากรณ์เหล่านั้นเริ่มต้นในปี 723 ก่อน ค.ศ. และดำเนินต่อเนื่องไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

อีกแนวหนึ่งในหกแนวนั้นเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1798 ไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

และภายในแนวนั้น มีแนวคำพยากรณ์สามแนวถูกนำเสนอพร้อมกัน คือ แนวของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน

(สหรัฐอเมริกา) จากนั้นคือแนวของเขาโปรเตสแตนต์ และแนวของเขาริพับลิกันด้วย รวมกันแล้ว

แนวเหล่านี้สถาปนาแนวที่ห้าขึ้น ณ จุดเริ่มต้นของแนวพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกา

แนวนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งการเปิดผนึกบทที่เจ็ด แปด และเก้าของพระธรรมดาเนียลในปี 1798

ที่ตอนปลายของแนวพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกา แนวที่หกจึงบังเกิดขึ้น

ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการเปิดผนึกบทที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสองในปี 1989

จุดเริ่มต้นของแนวคำพยากรณ์ของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก ตามที่บทที่สี่ของดาเนียลเป็นภาพแทนนั้น

ถูกกำหนดไว้ด้วยสัญลักษณ์ของ "เจ็ดวาระ"

และจุดสิ้นสุดของแนวคำพยากรณ์ของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกก็ถูกกำหนดไว้ด้วยสัญลักษณ์ของ "เจ็ดวาระ"

เช่นกัน จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นภาพแทนโดยการเปิดตราในบทที่เจ็ด

แปด และเก้า ก็ถูกกำหนดไว้ด้วยสัญลักษณ์ของ "เจ็ดวาระ" เช่นกัน

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นภาพแทนโดยการเปิดตราในดาเนียลบทที่สิบ

สิบเอ็ด และสิบสอง ก็ถูกกำหนดไว้ด้วย "เจ็ดวาระ" เช่นกัน

จุดสิ้นสุดของช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ที่เริ่มขึ้นเมื่อพระธรรมดาเนียลบทที่ 7, 8 และ 9 ถูกเปิดผนึก ณ

"เวลาอวสาน" ในปี 1798 คือปี 1863

จุดเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ที่เริ่มขึ้นเมื่อพระธรรมดาเนียลบทที่ 10, 11 และ 12 ถูกเปิดผนึก ณ

"เวลาอวสาน" คือปี 1989 จากปี 1863 ถึงปี 1989 เท่ากับหนึ่งร้อยยี่สิบหกปี หนึ่งร้อยยี่สิบหกปีเป็นหนึ่งในสิบ

หรือเป็นส่วนสิบลด ของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ฉะนั้น

จำนวนหนึ่งร้อยยี่สิบหกจึงเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ซึ่งเป็นตัวแทนของ "ถิ่นทุรกันดาร"

และในทางกลับกันก็เป็นสัญลักษณ์ของสองพันห้าร้อยยี่สิบปีแห่ง "เจ็ดเวลา"

ความเป็นจริงนี้บ่งชี้ว่า ในประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน

ในการเคลื่อนไหวของทศวรรค์องค์แรกในตอนเริ่มต้น

และต่อมาในการเคลื่อนไหวของทศวรรค์องค์ที่สามในตอนสิ้นสุด ทั้งสองช่วงต่างก็ถูกกำหนดหมายไว้ ณ

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของตนด้วย "เจ็ดกาลเวลา"

และช่วงระยะเวลาระหว่างการเคลื่อนไหวทั้งสองนั้นซึ่งผูกโยงให้ทั้งสองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ก็ได้รับการแทนความหมายด้วย "เจ็ดกาลเวลา" เช่นกัน

หากปราศจากการประยุกต์ใช้วิธีวิทยาตามพระคัมภีร์ที่ว่า “บรรทัดต่อบรรทัด” แล้ว การสำแดงประเภทนี้ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นและเข้าใจได้ เพราะเมื่อปราศจากวิธีวิทยาดังกล่าว หนังสือที่ถูกฉีกไว้ก็อาจถูกมอบให้แก่ผู้หนึ่งซึ่งได้รับการศึกษาในศิลปะแห่งเทววิทยา แล้วเขาก็อาจถูกขอให้อธิบายว่าหนังสือที่ถูกฉีกนั้นมีความหมายว่าอย่างไร ความหยิ่งผยองในความเห็นของตนจะชักนำให้เขาเชื่อว่า หนังสือที่ถูกฉีกนั้นไม่อาจเข้าใจได้ เพราะมันถูกฉีกไว้

จากนั้นท่านก็อาจนำหนังสือที่ถูกฉีกนั้นไปมอบให้แก่ผู้หนึ่งในฝูงซึ่งถูกควบคุมและถูกต้อนโดยผู้รู้แจ้งผู้หนึ่ง และฝูงซึ่งเคยชินกับการนั่งรับประทานอาหารจากสำรับนิทานปรัมปราของนักเทววิทยา ก็จะปฏิเสธที่จะนำหนังสือที่ถูกฉีกนั้นมาประยุกต์ใช้ เพราะพวกเขาารู้ยู่เต็มอกว่า มีเพียงบรรดาผู้ที่เปี่ยมสมาธิแห่งสภาแซนเฮดรินทางเทววิทยาเท่านั้นที่ได้รับแต่งตั้งให้ตัดสินว่าอะไรคือความจริง

“จงหยุดนิ่งอยู่เถิด และประหลาดใจ จงร้องออกมาและร้องเถิด; พวกเขามึนเมา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น; พวกเขาโง่เขลา แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเวทียูญาณแห่งความลับไหลอย่างลึกลงเหนือพวกท่าน และได้ทรงปิดตาของพวกท่านเสียแล้ว; ผู้เผยพระวจนะและบรรดาผู้ปกครองของพวกท่าน คือบรรดาผู้หยิ่งรู้ พระองค์ได้ทรงคลุมพวกเขาไว้ และมีมิตทั้งสี่นได้กลายเป็นแก่พวกท่านประหนึ่งถ้อยคำในหนังสือที่ฉีกไว้ ซึ่งคนทั้งหลายยื่นให้แก่ผู้มีความรู้ โดยกล่าวว่า ขอท่านโปรดอ่านสิ่งนี้เถิด; และเขากล่าวว่า ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้。”

“เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของเขา และถวายเกียรติแก่เราด้วยริมฝีปากของเขา แต่ใจของเขาอยู่ห่างไกลจากเรา และความยำเกรงที่เขามีต่อเรานั้นเป็นสิ่งที่เรียนรู้ตามบัญญัติของมนุษย์ ฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ เป็นการอัศจรรย์และน่าพิศวง เพราะสติปัญญาของบรรดาคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของบรรดาคนเฉลียวฉลาดของเขาจะถูกซ่อนไว้

วิบัติแก่บรรดาผู้ที่พยายามซ่อนแผนการของตนไว้อย่างลึกลับจากพระยาห์เวห์ และกิจการของเขายู่ในความมืด และเขาทั้งหลายกล่าวว่า ใครเล่าเห็นเรา และใครเล่ารู้จักเรา? แท้จริงการกลับตาลปัตรของเจ้าจะถูกนับเสมือนดินเหนียวในมือช่างหม้อ เพราะสิ่งที่ถูกสร้างจะกล่าวแก่ผู้สร้างมันหรือว่า เขามีได้สร้างข้าพเจ้า หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวแก่ผู้ปั้นแต่งมันหรือว่า เขาไม่มีความเข้าใจ?”

“ถ้อยคำทุกคำในเรื่องนี้จะเป็นจริงเป็นจริง มีผู้คนที่มิได้ถ่อมใจของตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และจะไม่ดำเนินอย่างเที่ยงตรง พวกเขาซ่อนเจตนาที่แท้จริงของตนไว้ และยังคงคบหาสมาคมกับทูตสวรรค์ที่ล้มลงแล้ว ผู้ซึ่งรักและกระทำการมสา ศัตรูประธานวิญญูณแก่บรรดามนุษย์ที่เขาสามารถใช้เพื่อหลอกลวงผู้ที่ยังอยู่ในความมืดอยู่บ้าง บางคนกำลังซึ่มซับความมืดที่แพร่ปกคลุมอยู่ และกำลังละทิ้งความจริงไปรับเอาความหลงผิด วันซึ่งคำพยากรณ์ได้ชี้ไว้ก็มาถึงแล้ว พระเยซูคริสต์มิได้เป็นที่เข้าใจ

พระเยซูคริสต์เป็นเพียงนิทานสำหรับพวกเขา ในช่วงระยะนี้แห่งประวัติศาสตร์ของโลก หลายคนประพุดตาดูคนเมาสุรา ‘จงหยุดอยู่และประหลาดใจ จงร้องออกมาและร้องให้เกิด เขาเมา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น เขาโง่เขลา แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง

เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเปล่งเหนือพวกท่านซึ่งวิญญูณแห่งความลับลึกลับ และได้ทรงปิดตาของพวกท่าน บรรดาผู้พยากรณ์และบรรดาผู้ครอบครองของพวกท่าน คือผู้ทำนายพระองค์ได้ทรงคลุมไว้’ ความเมาทางจิตวิญญูณอยู่เหนือคนเป็นอันมาก ผู้ซึ่งคิดว่าตนคือประชากรที่จะได้รับการยกย

ความเชื่อทางศาสนาของพวกเขาเป็นดังที่พระคัมภีร์ข้อนี้ได้พรรณนาไว้อย่างแท้จริง ภายใต้อิทธิพลนั้น พวกเขาไม่อาจดำเนินอย่างตรงได้ พวกเขาทำให้วิถีแห่งการกระทำของตนคดเคี้ยว คนหนึ่งแล้วอีกคนหนึ่งโง่งนไปมา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความสงสารอย่างยิ่ง พวกเขามีได้รู้จักทางแห่งความจริง พวกเขาเป็นนักรางกลอุบายอย่างมีชั้นเชิง และบรรดาผู้ที่สามารถและควรจะได้ช่วยเหลือ เพราะมีสายตาฝ่ายจิตวิญญาณที่ชัดเจน กลับถูกล่อลวงเสียเอง และกำลังค้าจุนงานชั่วร้ายอยู่”

“เหตุการณ์ต่าง ๆ ในวาระสุดท้ายเหล่านี้ ในไม่ช้าก็จะปรากฏชัดโดยเด็ดขาด เมื่อการล่อลวงฝ่ายทรวงวิญญาณเหล่านี้ถูกเปิดเผยว่าแท้จริงแล้วเป็นสิ่งใด—คือเป็นการกระทำอันลับของวิญญาณชั่ว—บรรดาผู้ที่ได้มีส่วนร่วมในการนั้นจะกลายเป็นประหนึ่งคนที่สูญเสียชีวิตสัมปชัญญะไป”

“เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราแต่ด้วยริมฝีปากของเขา แต่ใจของเขาได้ห่างไกลจากเรา และความยำเกรงที่เขามีต่อเรานั้นเป็นสิ่งที่เรียนรู้ตามบัญญัติของมนุษย์ ฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำราชกิจอันน่าอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ คือราชกิจอันน่าอัศจรรย์และเป็นพิศวง เพราะสติปัญญาของบรรดาคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของบรรดาคนฉลาดของเขาจะถูกซ่อนไว้ วิบัติแก่บรรดาผู้ที่พยายามซ่อนแผนการของตนไว้จากพระยาห์เวห์อย่างลึกเร้น และการทำงานของเขาก็อยู่ในความมืด และเขากล่าวว่า ใครเล่าเห็นเรา และใครเล่ารู้จักเรา? แน่ทีเดียว การกลับตาลปัตรของพวกเขาจะถูกนับประหนึ่งดินเหนียวในมือช่างหม้อ เพราะสิ่งที่ถูกกระทำขึ้นจะกล่าวถึงผู้ที่กระทำมันว่า เขามีได้กระทำซ้ำพเจ้ากระนั้นหรือ? หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวถึงผู้ที่ปั้นแต่งมันว่า เขาไม่มีความเข้าใจหรือ?”

“ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า ในประสบการณ์ของเรา เราได้ประสบและกำลังประสบกับสภาพการณ์เช่นนี้เอง บุรุษทั้งหลายที่ได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่และสิทธิพิเศษอันน่าอัศจรรย์ ได้รับเอาถ้อยคำของผู้นำซึ่งคิดว่าตนเองมีปัญญา ผู้ซึ่งได้รับความโปรดปรานและพระพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่ง แต่ได้ถอนตนเองออกจากพระหัตถ์ของพระเจ้าและเข้าไปอยู่ในฝ่ายของศัตรู โลกจะถูกท่วมท้นด้วยความหลงผิดอันแนบเนียน จิตใจมนุษย์ดวงหนึ่ง เมื่อรับเอาความหลงผิดเหล่านี้แล้ว ก็จะมีอิทธิพลเหนือจิตใจมนุษย์อื่น ๆ ซึ่งได้บิดเบือนหลักฐานอันล้ำค่าของความจริงของพระเจ้าให้กลายเป็นความเท็จ คนเหล่านี้จะถูกทูตสวรรค์ที่ลี้ลับแล้วล่อลวง ทั้งที่พวกเขาควรยืนหยัดเป็นผู้พิทักษ์ที่ซื่อสัตย์ คอยเฝ้าระวังเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลาย ประหนึ่งผู้ที่ต้องถวายรายงาน พวกเขาได้วางอาวุธแห่งการสงครามของตนลง และได้เอาใจใส่ต่อวิญญาณที่ล่อลวง พวกเขาทำให้พระตำราของพระเจ้าไร้ผลและละทิ้งคำเตือนและคำตักเตือนของพระองค์ และโดยแท้จริงแล้วอยู่ฝ่ายซาตาน โดยเอาใจใส่ต่อวิญญาณที่ล่อลวงและคำสอนของพวกเขาผู้ร้าย”

“บัดนี้ความเมาทางฝ่ายจิตวิญญาณได้มาถึงมนุษย์ทั้งหลาย ผู้ซึ่งไม่ควรโศกเศร้าคนที่อยู่ในอิทธิพลของสุราอันแรงกล้า อาชญากรรมและความผิดปกตินานาประการ การฉ้อฉล การหลอกลวง และการกระทำอันไม่เป็นธรรม ได้ท่วมท้นโลก ทั้งนี้สอดคล้องกับคำสอนของหัวหน้าผู้กบฏในท้องพระโรงสวรรค์”

“ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย ข้าพเจ้าสามารถระบุได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ แต่เวลานั้นยังไม่ถึง รูปลักษณ์ของคนตายจะปรากฏขึ้น โดยอาศัยกลอุบายอันแยบยลของซาตาน และคนเป็นอันมากจะเข้าร่วมกับผู้ริบและกระทำความเท็จ ข้าพเจ้าเตือนประชากรของเราว่า

ท่ามกลางพวกเราเองจะมีบางคนหันเหไปจากความเชื่อ
และเอาใจใส่วิญญาณล่องลอยและคำสอนของพวกผีปีศาจ และโดยสิ่งเหล่านี้ความจริงจะถูกกล่าวร้าย”
Battle Creek Letters, 123–125.

ดาเนียลบทที่หนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งแห่งวิวรรณ์บทที่สิบสี่
สอดคล้องกับประวัติช่วงเริ่มต้นของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก ดาเนียลบทที่หนึ่ง สอง และสาม
ซึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ในวิวรรณ์บทที่สิบสี่
สอดคล้องกับช่วงอวสานของสหรัฐอเมริกา เนบูคัดเนสซาร์เป็นตัวแทนของประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
และของดาเนียลบทที่หนึ่ง เบลซัสซาร์เป็นตัวแทนของประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
และของดาเนียลสามบทแรก

“แก่ผู้ครอบครององค์สุดท้ายแห่งบาบิโลน เช่นเดียวกับโดยนัยแก่กษัตริย์องค์แรกของมัน
ได้มีพระราชกฤษฎีกาจากผู้เฝ้าดูฝ่ายพระเจ้ามาถึงว่า ‘โอ กษัตริย์...
พระราชอาณาจักรได้พินาศไปจากพระองค์แล้ว’ ดาเนียล 4:31” Prophets and Kings, 533.

เราจะศึกษาต่อเรื่องเนบูคัดเนสซาร์และเบลซัสซาร์ในบทความถัดไป

“เบลซัสซาร์ เมื่อครั้นคร่ำคร่าต่อภาพแทนแห่งอุทยานภาพของพระเจ้านี้
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีพยานอยู่ แม้นตนเองจะไม่รู้จักก็ตาม
ได้มีโอกาสอันยิ่งใหญ่ที่จะรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ทั้งอุทยานภาพของพระองค์
และที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เขาได้รับสิทธิพิเศษแห่งความสว่างมากมาย ปู่ของเขา
เนบูคัดเนสซาร์ ได้รับคำเตือนถึงอันตรายของตนในการลืมนับพระเจ้าและยกตนเองขึ้น
เบลซัสซาร์รู้ถึงการที่เขาถูกขับออกจากสังคมของมนุษย์ และการที่เขาไปอยู่ร่วมกับสัตว์ในทุ่งนา
และข้อเท็จจริงเหล่านี้ ซึ่งควรเป็นบทเรียนแก่เขา เขากลับเพิกเฉยเสีย ราวกับว่าไม่เคยเกิดขึ้นเลย
และเขายังคงดำเนินต่อไปในการกระทำบาปชั่วร้ายของตน
เขากล้ากระทำอาชญากรรมซึ่งนำการพิพากษาของพระเจ้ามาสู่เนบูคัดเนสซาร์ เขาถูกพิพากษาลงโทษ
มิใช่เพียงเพราะตัวเขาเองประพฤติชั่วเท่านั้น
แต่เพราะเขามีได้ฉวยประโยชน์จากโอกาสและความสามารถทั้งหลายซึ่ง หากได้รับการฝึกฝน
ก็จะทำให้เขาดำเนินอยู่ในความถูกต้องได้” Testimonies to Ministers, 436.